

STECHER, Auguste-Jean (Gent 11 oktober 1820 – Luik 3 september 1909).

Was de zoon van een Duitser, die zich na de slag bij Waterloo in Gent gevestigd had en er een Vlaamse huwde. Stecher schreef zich in Gent in als rechten-student (1834), maar promoveerde uiteindelijk tot doctor in de filosofie in 1841. Onder invloed van de hoogleraar filosofie H. Moke ging hij zich toeleggen op literatuur en linguïstiek. Net als Moke werd Stecher lid van de **Société Huet**, die bij hem een grote openheid voor sociale geschiedenis creëerde. Binnen deze groep was Stecher de incarnatie van de Vlaamse gedachte; hij sprak en schreef uitstekend Nederlands. Hij publiceerde in *La Flandre libérale* onder andere het artikel “Le Mouvement Flamand” (1847), waarin hij poneerde dat de V.B. te eenzijdig op het taalprobleem was gericht en dat ze in de eerste plaats met een sociaal probleem (pauperisme) had te kampen. Taal was voor hem slechts een middel om de Verlichtingsideeën ingang te doen vinden. *De Eendragt* reageerde scherp op deze bijdrage (2 januari 1848). Verder was Stecher nauw betrokken bij de oprichting van het tijdschrift *De Broederman*. Hierin schreef hij talrijke artikels, onder andere hekelende stukken tegen minister **Charles Rogier** en enkele historische vulgariserende werken. Stecher waardeerde de jonge Antwerpse kunstenaars die schreven voor de volksmens, maar keurde hun religieuze onderdanigheid af. Hij toonde zich een voorstander van de revolutiegolf van 1848, want die lag net als zijn Vlaamsgezindheid in de lijn van zijn democratische opvattingen. In deze periode schreef hij republikeinse bijdragen in de *Mes-sager de Gand*.

Na zowel aan het Gentse atheneum als aan de universiteit onderwezen te hebben, werd hij om zijn democratische ideeën door minister Rogier overgeplaatst naar Luik (1850), waar hij filosofie, klassieke en moderne talen en literatuur doceerde en de studie van de Nederlandse taal stimuleerde. **Henri Pirenne** was er een van zijn leerlingen. Hij bleef tot 1855 medewerker van *De Broederman*, maar schreef alleen nog politiek neutrale boekbesprekingen. Hij wijdde zich van dan af volledig aan de literatuur en

de wetenschap, volgens hem de enige middelen om een diepgaande mentaliteitsverandering tot stand te brengen.

Zijn hoofdwerk *Histoire de la Littérature néerlandaise en Belgique* (1887) is een voor die tijd merkwaardig werk omdat hij hierin inging tegen de toen in Wallonië gangbare opvatting om het Nederlands uitsluitend te zien als de taal van de staat Nederland en niet als de taal van Vlaanderen.

WERKEN: Artikelen in *La Flandre libérale* en *De Broedermin*; – Korte levensschets van Jacob van Artevelde voor het volk geschreven door Lieven Everwyn, 1846, 1863; – *La guerre des paysans* (vertaling van het werk van H. Conscience), 1853; – ‘De la renaissance flamande au point de vue national et philosophique’, in *Revue trimestrielle* (1856); – ‘Flamands et Wallons’, in *Annuaire de la Société libre d’Emulation de Liège* (1859); – *Histoire de la Littérature néerlandaise en Belgique* (1887); – ‘Le flamand dans nos humanités nationales’, in *Revue de Belgique* (1888).

LITERATUUR: M. Rutten, ‘Neerlandica aan de Rijksuniversiteit te Luik’, in *Revue des langues vivantes/Tijdschrift voor levende talen* (1964), p. 35-73; – W. Gobbers, ‘Stecher Jean-Auguste’, in *BN*, XXXIV, 1967, p. 726-734; – C. Dujardin, *De Société Huet (1846-1851)*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1983.

SAM VAN CLEMEN